

Listiðn íslenskra kvenna
Sýning Bandalags kvenna í Reykjavík
Kjarvalsstöðum 16. - 24. feb. 1980

Glæsileiki íslenska bandsins

Hönnun og þrjón Kjólanna:
Aðalbjörg Jónsdóttir

Ullarverksmiðjan Gefjun

Kæri sýningargestur.

Bandalag kvenna í Reykjavík býður þig velkominn að Kjarvalsstöðum.

Í aldraðir hafa íslenskar konur setið í dyngju sinni við hannyrðir. Húsbændur og hjú sátu á rúmum sínum við allskonar iðju. Oft varð ein spýtufjöl að kjörgríp með einum tálguhníf, engin fyrirmynd, hugurinn raðaði upp fyrir höndina er á hnífnum hélt. Konan í dyngjunni lék sér einnig með hugann og nálina. Íslensku ullina, þelið, þetta hlýja ívaf, er hefur skýlt okkur frá fyrstu búsetu þessa lands, hefur konan tekið í þjónustu listarinnar, svo úr hefur orðið háþróaður listiðnaður. Er við göngum um þjóðminjasafnið, ber fyrir augu útsaum, ísaum, vefnað, útskurð og m. fl., menningararf liðinna alda. Lengi vel voru þessir hlutir frekar metnir vegna aldurs en listræns gildis. En á þessu hefur orðið mikil breyting og er það vel.

Okkar kynslóð á frábært listiðnaðarfólk, sem sýnir að því er stætt við hlið hámenntaðra þjóða.

Tilgangur sýningarinnar er að sameina nútíð og fortíð og er okkur mikil ánægja að fá að sýna öll þessi verk hér. Ekki síst þeirra er eiga hér verk, sem í fyrsta sinn koma fyrir almenningssjónir.

Þökk fyrir komuna.

Unnur Ágústsdóttir
formaður Bandalags kvenna í Reykjavík

Hrafnhildur Schram listfræðingur.

Nokkur orð um listiðn

Ef þú vilt tileinka þér gullna reglu, ætti hún að hljóða svo: „Hafðu engan hlut á heimili þínu, nema hann sé annað hvort fagur eða nytsamur“.

Þetta skrifaði hinn fjölhæfi breski listamaður William Morris á síðari hluta 19. aldar. Orðin lýsa þeirri afstöðu sem löngum ríkti, að fegurðargildi og notagildi sé sitthvað og metið hvort fyrir sig, óháð hinu.

Það er erfitt fyrir okkur, sem lifum á síðari hluta tuttugustu aldarinnar, að gera okkur grein fyrir því, hve mikil áhrif iðnbyltingin hafði á líf forfeðra okkar.

Um miðja 19. öldina var iðnbyltingin í algleymingi úti í heimi. Í staðinn fyrir listhandverksmenn, sem áður nutu virðingar fyrir samræmingu handverks og listar, var nú komin fram ný stétt, snauðra og lítilsvirtra iðnverkamanna sem lifðu á sultarlaunum í fátækrahverfum stórborganna.

Megin hluti þess iðnvarnings sem boðinn var til kaups var ofskreytt fjöldaframleiðsla, sem sökum lágs framleiðslukostnaðar fékk gífurlega útbreiðslu. Iðnrekendur sáu sér leik á borði og framleiddu þúsund hluti fyrir sama verð og áður hafði fengist fyrir vandaðan handunnin hlut.

Þegar vélin leysti listiðnaðarmanninn af hólmi, rofnaði margra alda verkkunnátta, svo og hið oft persónuleg samband milli þess sem bjó hlutinn til og kaupandans.

Sú hugsjón hefur síðar orðið ofan á, að fegurðin eigi að lúta notagildinu og koma þar til margvísleg áhrif, ekki síst frá þýska lista og handverksskólanum Bauhaus (1919 - 1933) sem á ekki svo lítinn þátt í hagnýti og fegurð daglegs umhverfis.

Íslenskur listiðnaður, sem á síðustu áratugum hefur hafist til vegs og virðingar, á enn í vök að verjast fyrir ódýrri fjöldaframleiðslu, sem oft er fánýtt glingur sem spillir smekk og sljóvgar skyn manna.

Hugsjónastarf þess fólks, sem haldið hefur fast við sannfæringu sína og kröfur um hámarksgæði hefur borið rikulegan ávöxt. Ræktunarstarf þetta er tvíþætt, bæði að endurreisa fornar hefðir svo sem vefnaðar, silfursmíði og tréskurðar og hinsvegar að beina íslenskum hagleik og hugviti inn á nýjar brautir. Því er ekki seinna vænna að sinna fornri hefð, sem um tíma hafði verið á undanhaldi og hætt er við að margvísleg tækni hefði fallið í gleymsku, hefðu ekki nýjar kynslóðir náð sambandi við hinar eldri í tæka tíð til að varðveita verkkunnáttu. Þá er vitanlega ekki átt við að herma eigi afstöðulaust eftir hinu gamla, heldur beita gömlum aðferðum til persónulegrar sköpunar.

Það er trú mín, að mikils sé að vænta af íslenskum listiðnaði í framtíðinni, fái hann að þróast í höndum fólks, sem eigi villist af leið og hafi að leiðarljósi verkkunnáttu og funa sköpunarinnar.

Vigdís

Kristjánsdóttir

og veggteppið

Landnám

Vigdís Kristjánsdóttir fæddist að Korpúlfsstöðum í Mosfellssveit 11. sept. 1904. Snemma vaknaði áhugi hennar á hinum ýmsu tjáningarformum myndlistar og hóf hún nám í myndlist hér heima. Árið 1931 - 1932 dvaldist hún í Þýzkalandi við nám, en fyrstu myndir hennar voru sýndar í samsýningu listamanna vorið 1926, en Jón Stefánsson, Ásgrímur Jónsson og Kjarval skipuðu dómnefnd um val mynda á þá sýningu. Haustið 1946 hóf Vigdís nám við Konunglega Listháskólann í Kaupmannahöfn og stundaði þar nám í fimm ár og vorið 1949 átti hún þrjár myndir á vorsýningu Charlottenborgar. Vigdís stundaði nám í listvefnaði í Kaupmannahöfn og Osló og lauk því með ágætiseinkunn vorið 1955. Hún hefur farið í margar námsferðir til Frakklands, Hollands, Ítalíu, Grikklands og Tyrklands auk Norðurlandanna. Vigdís hefur tekið þátt í fjölda samsýninga utan lands og innan. Verk Vigdísar eru víða í opinberum byggingum og skólum hér heima, en auk þess eru verk hennar í Ameríku, Noregi, Svíþjóð og Danmörku.

Á sýningunni eru nokkur verk eftir Vigdísí. Af þeim skal nefna sérstaklega teppið Landnám, en litmynd af því er á forsiðu sýningarskránnar.

Bandalag kvenna í Reykjavík gaf Reykjavíkurborg þetta teppi árið 1961 og hangir það í Borgarstjórnarsalnum að Skúlatúni 2.

Teppið sýnir landnámshjónin Ingólf og Hallveigu með soninn Þorstein, þegar þau fundu öndvegissúlurnar reknar á fjörur í Reykjavík.

Jóhann Briem, listmálari, gerði frummyndina, sem Vigdís útfærði síðan og óf af sinni alkunnu sníld og gerðu úr hið fegursta verk, sem við fáum að njóta hér á sýningunni.

Halldóra Eggertsdóttir

Sýnendur

Aðalbjörg Jónsdóttir, f. 1916. Stundaði nám við Kvennaskólann á Blönduósi, er annars sjálfmenntuð. Hefur að mestu sýnt á vegum Heimilisiðnaðarfélags Íslands, bæði hérlendis og erlendis. Vinnur heima, áður við fatasaum, en nú við að hanna og handprjóna blússur og kjóla.

Ágústa Pétursdóttir Snæland, f. 1915. Kunsthåndværkerskolen í Kaupmannahöfn 1933 - 37; próf í auglýsingateikningu. Kvöldnámsskeið 1960 og 61 í Handíðaskólanum í Reykjavík, í taubrykki og batik.

Ásgerður Höskuldsdóttir, f. 1937. Hefur lagt stund á vefnað s.l. 3 ár undir handleiðslu Jakobínu Guðmundsdóttur vefnaðarkennara.

Auður Hildur Hákonardóttir, f. 1938. Stundaði nám við Myndlista og handíðaskóla Íslands og Listaskólann í Edinborg. Starfaði sem kennari í myndvefnaði við M.H.Í. frá árinu 1969 til þessa dags, og var þar af 3 ár skólastjóri. Fyrsta einkasýning haldin í Galler SÚM 1971. Hefur síðan tekið þátt í fjölda samsýninga innanlands og utan.

Blómeý Stefánsdóttir, f. 1914. Hefur tekið þátt í tveim sýningum á Norðurlöndum og á Kjarvalsstöðum og einnig sýnt í Listmunahúsinu.

Borghildur Óskarsdóttir, f. 1942. Nám við Myndlista og handíðaskóla Íslands, Myndlistaskólann í Reykjavík og Edinburgh College of Art.

Elísa Jónsdóttir, f. 1935. Nám við Technical College and School of Art, Cambridge, Englandi 1958 - 60, Myndlista og handíðaskólann 1961 - 62, og Mamaroneck School, Westchester, New York 1971 - 73.

Fríða S. Kristinsdóttir, f. 1950. Handmentakennarapróf 1971. Framhaldsnám við Statens Lærskole í Forming í Osló. Hefur ekki sýnt fyrr. Er nú kennari við Kennaraháskóla Íslands.

Guðrún Guðjónsdóttir. Mánaðarnámskeið í myndvefnaði hjá Heimilisiðnaðarfélaginu, kennari Vigdís Kristjánsdóttir. Lærði annan vefnað hjá Guðrúnu Pálsdóttur frá Hallormsstað og Guðnýju Jónsdóttur frá Galtafelli.

Guðrún Elísabet Halldórsdóttir, f. 1925. Lærði teikningu og meðferð vatns og pastellita hjá Unni Briem í 6 ár. Hefur síðan sótt ýmis námskeið t.d. í vefnaði, postulínsmálningu og teikningu hjá Myndlista og handíðaskólanum og við Lasalle Extension University í Bandaríkjunum 1974.

Hanna G. Ragnarsdóttir, f. 1946. Nám við Myndlista og handíðaskólann 1962 - 67. Lauk þar vefnaðarprófi. Nám við Kunsthandværker og Kunstindustri skólann í Kaupmannahöfn 1970 - 71. Hefur tekið þátt í eftirtöldum sýningum: Haustsýning FÍM 1971, List um landið 1973, Listsýning ísl. kvenna 1975, sýningu Textílfélagsins í Norræna húsinu 1978 og í Hamrahlíðarskólanum 1979.

Helga Egilson, f. 1918. Sótti námskeið í handavinnu í Kennaraháskóla Íslands 1974. Hefur handunnið ýmsa muni fyrir Íslenskan heimilisiðnað.

Hólmfríður Árnadóttir, f. 1930. Myndlista og handíðaskólinn 1951. Hefur unnið við kennslustörf í Reykjavík á öllum skólastigum. Nú kennari við Kennaraháskóla Íslands.

Hólmfríður Sigurðardóttir, f. 1939. Sótti námskeið í myndvefnaði í Myndlista og handíðaskóla Íslands 1975 og 1976. Kennari Ása Ólafsdóttir. Hefur unnið sjálfstætt síðan.

Hulda Jósefsdóttir, f. 1930. Kennarapróf frá Myndlista og handíðaskóla Íslands, handavinnukennaradeild 1951. Starf við fatahönnun og gluggaskreytingar hjá Feldi h.f., 1952 - 57. Nám við Haandarbejðets Fremme í Kaupmannahöfn 1966 - 67, einnig við Kunsthaandværkskolen í Bergen 1969 - 70. Rekur eigið verkstæði með sérhannaðan ullarfatnað „Gallerí Rún“ að Bókhöðustíg 6 a, Reykjavík.

Ingibjörg Styrgerður Haraldsdóttir, f. 1948. Myndlista og handíðaskóli Íslands 1967 - 72 og 1973 - 74. Hochschule für Angewandte Kunst í Vín 1974 - 79. Námsferðir: Biennale Lausanne 1977 og 79., Istanbul 1977 og París 1978.

Jóhanna Hjaltadóttir, f. 1919. Kennarapróf 1939. Námskeið í mynsturteikningu við Myndlista og handíðaskólann. Námskeið í þrjóni hjá Åse Lund Jensen. Hefur fengist við mynsturgerð og þrjónaskap fyrir heimilisiðnaðarritið Hugur og hönd.

Jóhanna Jóhannesdóttir, er húsmóðir á Svinavatni í Austur Húnavatnssýslu. Sýningarmunir hennar eru allir í eigu Heimilisiðnaðarfélags Íslands.

Jónína Guðnadóttir, f. 1943. Nám við Myndlista og handíðaskólann og síðan Myndlistaskólann í Rvík. Framhaldsnám við Kunstfackskolen í Stokkhólmi. Hefur sýnt víða, haldið einkasýningar og tekið þátt í samsýningum hérlendis og erlendis.

Katrín Ágústsdóttir, f. 1939. Handmenntakennarapróf 1959. Nám við Myndlista og handíðaskólann; síðan eins árs framhaldsnám í Danmörku. Kenni handíðir í 12 ár. Hefur haldið 3 einkasýningar í Rvík. og eina á Selfossi. Hefur unnið við batik síðustu 7 ár.

Kristín Jónsdóttir Schmidhauser, f. 1939. Handmenntakennarapróf 1959. Kenni við barnaskóla Reykjavíkur í 10 ár, einnig á kvöldnámskeiðum hjá námsflokkunum. Hefur sótt námskeið í ýmsum greinum hérlendis og erlendis t.d. vefnaði, myndvefnaði, keramik, myndmennt o.fl. Kristín segir: „Í sambandi við norrænt heimilisiðnaðarþing hér 1977 hóf ég tóvinnu undir handleiðslu Margrétar Jakobsdóttur. Hef síðan uppgötvað fjölbreytta eiginleika íslensku ullarinnar og þá skemmtilegu möguleika, sem hið forna og einfalda áhald, halasnældan, gefur við spuna úr kembum.“

Kristrún Benediktsson, f. 1878. Kristrún saumaði 25 - 30 teppi, nokkur þeirra frumsamdi hún algjörlega, önnur teiknaði hún og saumaði eftir teppum á Þjóðminjasafninu. Ekkert teppi var eins, hún breytti ávallt um uppsetningu og litaval. Teppi eftir K.B. var sýnt á heimssýningunni í New York 1939. Einnig var teppið Altaristaflan á sýningu sem haldin var í Þjóðleikhúsinu 1950 af fjáröflunarnefnd Hallveigarstaða.

Margrét Jakobsdóttir, f. 1920. Sýnir hér muni úr íslenskri ull og segir m.a. um þá: „Ég hefi unnið ullina að öllu leyti frá því reifið var klippt af kindinni, þvegið hana, tekið ofan af, hært, kempt, samkempt, spunnið og tvinnað bandið. Síðan hefi ég hannað munina og þrjónað þá.“ M.J. lærði undirstöðu tóvinnu hjá móður sinni, Jónínu Líndal á Lækjarmóti í Víðidal, en sótti svo tóvinnunámskeið 1968. Hefur starfað sem handavinnukennari samfelld frá 1960. Hefur kennt tóvinnu við Myndlista og handíðaskólann.

Rannveig Pálsdóttir, f. 1958. Vefnaðarkennarapróf frá Myndlista og handíðaskólanum 1979. Hefur ekki sýnt opinberlega fyrir. Er með vinnustofu heima.

Steinunn Marteinsdóttir, f. 1936. Myndlista og handíðaskólinn 1956 - 1957. Listaháskólinn í Vestur-Berlín 1957 - 60

Vefstofa Guðrúnar Vigfúsdóttur h/f, á Ísafirði hefur starfað í tæp 20 ár. Vefstofan hefur tekið þátt í fjölda sýninga, þar á meðal sýningunni Föt '76 sem vakti mikla athygli. Vefstofan framleiðir ýmis konar fatnað úr handofnum efnum, einnig refla, sjöl, trefla, værðarvoðir o.fl.

Vigdís Kristjánsdóttir, (sjá upplýsingar á öðrum stað í skránni).

Vigdís Pálsdóttir, f. 1924. Myndlista og handíðaskólinn 1940 - 41 og 1946 - 48. Kennari við Kennaraháskóla Íslands frá 1964.

Þórunn Egilson, f. 1926. Lærði tískuteikningu í Hollywood Art Center School 1946 - 47. Sótti kvöldnámskeið í myndvefnaði í Myndlista og handíðaskólanum 1972. Hefur handunnið ýmsa muni fyrir Íslenskan heimilisiðnað.

Gullsmiðir

Ásdís Thoroddsen. Lærði hjá Leifi Kaldal.

Áslaug Jafetsdóttir. Lærði hjá Ib Antvorskov. Nám í Fagskolen for guld, sølv og gravørlæring í Danmörku.

Dóra G. Jónsdóttir. Lærði hjá Jóni Dalmannssyni. Nám við Kunstfackskolen í Stokkhólmi og við Vereinigte Kunst und Fachschule, Pforzheime, Þýskalandi.

Guðbjörg Petersen. Lærði hjá Gunnari Petersen.

Guðrún Guðnadóttir. Lærði hjá Leifi Kaldal og Paul Oddgeirssyni.

Hjördís Gissurardóttir. Lærði hjá Jóhannesi Leifssyni.

Lára Magnúsdóttir. Lærði hjá Andrésí Bjarnasyni.

Bandalag kvenna í Reykjavík

var stofnað 30. maí 1917 og hefur starfað óslitið síðan. Það hefur verið aðili að Kvenfélagasambandi Íslands frá stofnun þess 1930.

Í lögum bandalagsins segir svo um sambands svið í 2. gr.

„Bandalagið mynda einstök kvenfélög, svo og félög karla og kvenna, sem starfa að markmiðum Bandalagsins, ef konur eiga sæti í stjórnnum þeirra.“

Í 3. gr. sömu laga segir svo um markmið samtakanna en það er:

- 1) að efla kynningu og samvinnu aðildarfélaganna,
 - 2) að vinna að stefnuskrár málum Kvenfélagasambands Íslands, sbr. lög K.Í.
5. gr., þar sem segir um tilgang sambandsins:

1. að veita aðalforgöngu í starfandi félagsskap kvenna til eflingar húsmæðrafræðslu, heimilisiðnaði og garðyrkju.

2. að styðja í hvívetna að uppeldis og fræðslu og menningarmálum.

3. að vera á verði um hag íslenskra heimila.

4. að stuðla eftir megni að hverju því, sem létt getur störf húsfreyjunnar og bætt aðstöðu hennar.

5. að stuðla að og beita sér fyrir hverju því, sem stutt getur að hagkvæmari og hollari hagnýtingu fæðutegunda, einkum innlendra.

3) að styðja sérhvert gott málefni borgarinnar og þjóðfélagsins, sem fram er borið á aðalfundum eða fulltrúaráðsfundum Bandalagsins, ef meiri hluti er fylgjandi.

Í Bandalagi kvenna í Reykjavík eru nú eftirtalin félög, 31 að tölu með um 14.000 féлага:

Barnavinafélagið Sumargjöf

Félag austfirskra kvenna

Félag Framsóknarkvenna

Hjúkrunarfélag Íslands

Hringurinn

Húsmæðrafélag Reykjavíkur

Hvítabandið

Hvöt — félag Sjálfstæðiskvenna

Kennarafélagið Hússtjórn

Kvenfélag Alþýðuflokksins

Kvenfélag Árbæjarsóknar

Kvenfélag Breiðholts

Kvenfélag Bústaðarsóknar

Kvenfélagið Fjallkonurnar

Kvenfélag Frikirkjunnar

Kvenfélag Hallgrímskirkju

Kvenfélag Háteigskirkju

Kvenfélag Hreyfils

Kvenfélag Langholtssóknar

Kvenfélag Laugarnessóknar

Kvenfélag Neskirkju

Kvenfélag óháða safnaðains

Kvenfélag sósíalista

Kvennadeild Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra

Kvenstúdentafélag Íslands

Ljósmeðrafélag Íslands

Mæðrafélagið

Safnaðarfélag Ásprestakalls

Styrktarfélag vangefinna

Thorvaldsensfélagið

Verkakvennafélagið Framsókn

*Stjórn Bandalags
kvenna í Reykjavík*

Unnur S. Ágústsdóttir formaður
Halldóra Eggertsdóttir varaformaður
Margrét Þórðardóttir gjaldkeri
Sigríður Ingimarsdóttir ritari
Guðrún S. Jónsdóttir vararitari

*Ritstjóri og
ábyrgðarmaður
sýningarskrár*

Sigríður Ingimarsdóttir

*Sýningarnefnd
Listiðnar íslenskra
kvenna 1980*

Guðrún S. Jónsdóttir formaður
Katrín Sivertsen ritari
Helga Hobbs gjaldkeri

*Hönnuður
sýningarinnar*

Gunnar Bjarnason
leiktjaldamálari

Matsnefnd frá félaginu Listiðn valdi munina á sýninguna.

Dagana sem sýningin stendur verða ýmis skemmtiatriði á boðstólum.
Ólöf K. Harðardóttir syngur við undirleik Jóns Stefánssonar.
Hamrahlíðarkórinn syngur undir stjórn Þorgerðar Ingólfssdóttur.
Þjóðdansasafélag Reykjavíkur sýnir þjóddansa og þjóðbúninga.
Tískusýningar verða undir stjórn Unnar Arngrímsdóttur.
Sýnd verða ýmis handvinnubrögð. Konur spinna á rokk og snældu, sýna knipp-
lingagerð og slá vef í sýningarsalnum.
Nánari upplýsingar verða gefnar um þessi atriði á Kjarvalsstöðum og í fjöl-
miðlum sýningardagana.

Kynning á íslenskum heimilisiðnaði verður í anddyri Kjarvalsstaða
á vegum Heimilisiðnaðarfélags Íslands.

Ljósmynd á forsiðu: ÍMYND
Litgreining: MYNDAMÓT

Filmuvinna: PRISMA
Prentun: SETBERG

Kjarvalsstaðir
Sýningarsalir og kaffistofa
Opin alla daga kl. 14 -22

Gullkistan

SKRAUTGRIPAVERSLUN
JONS DALMANSSONAR
FRÁKKASTIG 10 SIMI 13160

ÞJÓÐBÚNINGA- SILFUR

Við höfum silfur-
muni fyrir allar
gerðir íslenskra
þjóðbúninga.

Mjög mikið úrval.

Einnig gömul
mynstur. Hægt er
að kaupa staka
hluti fyrir þá, sem
eru að safna.

ÍSLENSKUR HEIMILISÍÐNAÐUR

LAUFÁSVEGI 2 — HAFNARSTRÆTI 3 REYKJAVÍK

Sýningin LISTIÐN ISLENSKRA KVENNA á Kjarvalsstöðum 16.-24. febr. 1980

opin dagl. kl. 14-22

D A G S K R Á

- L. 16. febr. kl. 15 Sýningin opnuð - Unnur Ágústsdóttir
Hamrahlíðarkórinn syngur, stjórnandi
Þorgerður Ingólfssdóttir.
Spunakonur (á rokk og snældu), knipplinga-
kona og vefari sýna í sýningarsal.
Félagar úr Þjóðdansafélagi Reykjavíkur ganga
um í Þjóðbúningum.
- S. 17. febr. kl. 17 Einsöngur: Ólöf Harðardóttir, undirleikari
Jón Stefánsson.
Spunakonur, knipplingar og vefnaður.
kl. 18 Tískusýning undir stjórn Unnar Arngrímsdóttur.
kl. 20 Þjóðbúningasýning.
- M. 18. febr. Sýning á vefnaði og knipplingum
kl. 20:30 Þjóðbúningasýning á vegum Þjóðdansafélags Rvk.
- P. 19. febr. kl. 20 Tískusýning undir stjórn Unnar Arngrímsdóttur.
Spunakonur (á rokk og snældu).
- M. 20. febr. kl. 15 Kynning á ýmsum vörum Heimilisiðnaðarfél. Ísl.
(í anddyri).
kl. 20 Spunakonur, vefnaður og knipplingar .
- Fi.21. febr. kl. 16-18 Kynning á vörum frá Heimilisiðnaðarfél. Ísl.
Spunakonur, vefnaður, knipplingar.
kl. 19:30 Þjóðdansasýning á vegum Þjóðdansafél. Reykjav.
- Fö.22. febr. Spunakonur, vefnaður o.fl.
- L. 23. febr. kl. 16 Tískusýning undir stjórn Unnar Arngrímsdóttur.
kl. 18 Þjóðbúningasýning - Þjóðdansar.
- S. 24. febr. kl. 15 Tískusýning undir stjórn Unnar Arngrímsdóttur.
kl. 17 Þjóðbúningasýning.
Spunakonur, knipplingar, vefnaður.

Blómaskreytingarnar eru frá BLÓMAVALI

Með fyrirvara um breytingar.